

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 2. De gloriosis, prærogativis corporis sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

A. de Dor-
mit B.M.V.

nis ejus cantat ubivis terrarum,
pulcherrima illa sancti Joannis Da-
masceni verba : *Hodie sacra & a-
nimata Arca DEI viventis, qua-
sum in nero concepit Creatorem,
requiescit in Templo Domini ; cùm
que est animatum cælum, in cœ-
lestibus tabernaculis collocatur. Sed
o Deus, quis effati poterit, quan-
to recepta sit cum honore ? Quan-
to hic major est illo, qui exhibitus
est Arcæ fæderis, quando totas
Iraæ congregavit se à Rege usq;
ad novissimum populi, ad dedu-
cendum illam cum gaudio, & in-
genti cum magnificètia è domo
Obededom, usque ad locum ma-
gis honorificum, in manumentum
& civitatem David ? Ecce majo-
rem tibi absque conspatione.*

2. Reg. 6.

Siquidem plures Sancti Patres,
magnificum introitum Sanctissimæ
Virginis in cælum, cum Corpore
& Animâ, describentes, affirmant,
recepit suisse ipsam inter medias
acclamations ac jubilos totius Cu-
ritæ celestis, à JESU Christo usque
ad novissimum Angelorum ac Bea-
torum; & inter alios Cardinalis
Sanctus Petrus Damiani nobis hæc s. Pet. Dis-
ratione id explanat : *Filius ipse cum mia ter-
tia Curiæ tam Angelorum, quam 17. de AG
iustorum solemniter occurrens, eve-
xit eam ad beatæ Confessorum ses-
sionis.* Verum hoc non nisi est ini-
tium ac præludium triumphi ipsius;
accipe, quæ sequuntur, quæ lon-
ge sunt pulchriota.

* * *

§. II.

De gloriois prerogatiis Corporis Sanctissime Virginis.

**Corpus
Sanctissimæ
Virginis su-
perat ipfies
Animam.**

Considera cum admiratione
prærogativam, quæ Corpus
Virginis su-
perat ipfies
Animam.

ipfius exiollit suprà ipfius animam;
siquidem ipfius Anima concipere
non potest nisi cogitationem de
Deo, & Corpus ipfius propriam
illius concipit substantiam; Ipfius
Anima facere non potest, nisi quod
faciunt Angeli in cælo, sed Cor-
pus ipfius Virgineum facit, quod
facit ipfem Deus Pater: Ambo
producunt eandem personam Di-
vinam; Et Pater Virgo, & Mater
Virgo; Sed Pater, qui purus est

Spiritus, & Mater, quæ habet
Corpus humanum, quod nullatus
est Spiritus; Et Corpus hoc
nihilominus concipit & producit
eandem personam, quam Spiritus
Omnipotens DEI. Intueri Cor-
pus Sanctissimæ Virginis associa-
tum gloriæ infinitæ Dei Patris, eo-
usque, ut ambo & singuli produ-
cant eandem secundam adorandæ
Trinitatis personam; quam stu-
pendum prodigium, quod com-
prehendi poterit nunquam ab ali-
quæ creaturæ!

O Cori

lascissima: nigo possit.
magis gloriosum, magisque Bea-
tum in hoc, ipsius Anima: siqui-
dem iphus Anima nihil dedit ex
suâ substantiâ Filio DEI; sed Cor-
pus ipsius propriâ substantiâ suâ
vestivit illum; ipsius Anima non
produxit Animam; sed Corpus ip-
sus Virginem produxit Corpus
adorandum IESU Christi: Ipsius
Anima non replevit thesauros Dei;
aliquas ipsi suppeditans divitias,
quas non habuerit à seipso; sed
Corpus ipsius replevit venas Sal-
vatoris pretioso sanguine, quem
exhudit in Cruce, cæa pretium sa-
lutis nostra: Tandem Corpus San-
ctissimæ Virginis tam ingenti ex-
cellit prærogatiâ ipsius Animam,
et per Corpus suum, & non per
Animam suam possideat incompa-
tabilè dignitatem. Mittis DEI.
Si igitur tam sublimem gloriæ gra-
dum obtinuisse credimus iphus
Animam in cælo, quid judican-
dum sit de ipsius Corpore?

Neque id adhuc latet est, siqui-
dem agnoscere debemus, uterum
ipsius Virginem fuisse primum
Paradisum, ubi DEVS ostenderit
se in gloriâ suâ, & ubi Beatorum
primus clarè incepit aspicere Es-
tentiam DEI. Nonne enim ve-
rum est primum Beatorum esse JE-
sum Christum? Ita præcul dubio.
Nonne verum quoque est, quod in ipso instanti, quo conceptus est,
& fuit Filius DEI, constitutus fue-
rit in Paradiſo, ubi Anima ipsius

Essentiam DEI clarè aspicerit?
Hoc omnino certum est: Hem!
ubi degustare incepit delicias hu-
jus Paradisi? Nonne in utero Ma-
tri sua? in instanti, quo huc in-
travit, intravit Paradisum gloriæ
suae; Corpus igitur Sanctissimæ
Virginis est verè Paradisus DEI:
Verè igitur est cælum, uti nunc
pavit illud sanctus Joannes Dama-^{sce-}
scenus, & unde optimè concludit, nus.
æquum non esse, ut moraretur in
terris, sed collocandum omnino
fuisse in cœlis: *Cum esset animatum
cælum, in cœlestibus tabernaculis
collocatur.* Dicendum insuper est,
non recepisse id tantum honoris à
cælo, quod animatum non est,
quantum cælum recepit ab ipso,
quod cælum est animatum.

Quid desuper inquit Cor no-
stum, nōane totum repletur gau-^{Gaudium}
dio, tam jucundas intelligens ve-^{animæ de-}
ritates? O mi Deus! Quantum so-^{vorè consi-}
quid JE-
latum miseris nobis mortalibus,^{sus}
quod Patet noster & Mater ^{Sanctissima}
nostra, JESUS & MARIA sint si-^{ipius Mater}
mul in cælo, Corpore & Animâ; sicut in cælo
quod ambo omnem amoris sui eò corpore &
collocent abundantiam, ut no-^{animâ,}
stram pro æternitate promoveant,
attollantque in sublime fortunam;
quod ambo nostra sibi commoda
habcent cordi, quod nostras de-
fendent causas, & maximâ cum
fidelitate traquant magnum nostræ
negotium salutis. Dilectus Disci-
pulus Sanctus Joannes nos monet,
nobisque ceu fidei articulum tra-

R. P. Isaac Confusat. Tom. III.

Xxxxx dit

dit, quod habeamus in persona JE-SU Christi potentem & fidelem Advcatum apud Patrem suum, qui incessanter loquatur iphi in favorem & emolummentum nostrum: *Advocatum habemus apud Patrem JESUM Christum.* Hinc cum reliquerit hic nobis in tertis solùm ubera sua, ad nutriendum nos substantia sua velut parvulos infantes (ita nuncupo Sanctissimam Eucharistiam) reverus est in Curiam cœlestem ad patrem suum, ibique coram semper assistit Corpore & Animâ: Ibi adorandum ipsius Corpus in magnitudine sua naturali non habet solummodo os unicum ad interpellandam pro nobis, sed omnia ipsius Vulnera, que amore nostri suscepit, totidem aperta sunt ora, & sanguis ipsius illorum vox est, & hæc omnia efficaciter loquuntur in bonum nostrum: quanta fiducia pro nobis, quamque solidum solatium!

Quomodo
Sanctissima
Virgo ad-
voget pro
nobis in ce-
lo.

Et Sanctus Bernardus assertit nobis, quod habeamus similiter Advocatam amantissimam in Persona Sanctissimæ Virginis, que maxima solicitudine interpellat pro nobis. Conveniebat equidem pro ingenti nostrâ felicitate, ipsam esse in cœlo Corpore & Animâ, uti est JESUS Christus, ut ipsa haberet sicut ille plura ora ad loquendum pro bono nostro. Ipsa habet uterum suum & ubera sua, quæ voce loquuntur suavissimâ; latrant illa Filium Dei in infantia

sua, adeaque lactis induunt vocem; Et hæc omnia validè advocant pro commode nostro: Vulnera Filii cum voce sanguinis sui, ubera Matris cum voce lactis sui, mirificè concordant, & jucundum conciliant in cœlo concentum, qui oblectet Filium Dei, ipsum emolliat, ipsum demulcent, ipsumque lucretur pro nobis.

Nescio, an omnes hæc voices duos est potissimum constituant Chorus ad respondendum pro nobis, quod dū sibi invicem, sicut sit in Musica, JESUS & scio tamē illas perfectissimè inter se MARIA concordare, & non nisi ex uno procedere corde. Bone Deus! quam cœlo, solidum fiduciae meæ fundamentum, quam dulce pro nobis solatur, nōs habere nos Patrem talē, talēque Matrem in cœlo, & Corpore & Animâ; & non solum iprorum Animas, sed etiam iprorum Corpora incessanter occupari ad promovendum maximum æternæ salutis nostræ negotium! Ita hoc tantum non est pro particularibus iprorum commodis; hoc tantum non est pro utilitatibus fratrum nostrorum, qui lucrati sunt causam suam, jāmque possident suæ coronam gloriæ; sed potissimum id est pro nobis misericordia, qui incerti adhuc sumus fortis nostræ, qui remanemus semper adhuc captivi in ergastulo corporis hujus mortalis obscuræ & obfirmato, onerati pluribus sceleribus, quorum nondum decisâ est causa, nec pronuntiata adhuc sensu-

tentia: Et idè pro nobis advo-
cant perpetuo!

Age, si timendum habeamus no-
bis ex parte nostrâ, eòquod reip-
sâ culpabiles omnes sumus, nec
habeamus, unde nosmetipso pur-
gemos & excusemus, sperandum
animò nobis est in potentes Ad-
vocatos nostros, ob maximam, quâ
apud supremum Judicem pollent,
auctoritatem; ac credendum, ip-
sos nostram acturos causam, ve-
lut proptiam suam. Hem quid
despondeamus, quid caderemus ani-
mò in maximis calamitatibus no-
stris!

*Datio se-
kula ad
Iesum
Christum,
klasiss.
am Virgi-
niæ.*

Novi, quâ ratione mihi sint in-
vocandi; quoties attollam cœlum
oculos, ex intimo cordis dignam
ad ipsos affectuosa hæc verba: Pa-
ter noster, qui es in cœlis, Ade-
nit regnum tuum: Adorande
mi Pater, qui Omnipotens es in
cœlo, an perire sis infelicem fi-
lium tuum reptantem hic in ter-
ris? an sacratissima vulnera tua
efficacites non advocabunt, ad ob-
tinendum illi regnum tuum? si
tam humiliter, tamque cordialiter
locutus fuero ipsi, vix erit,
quin anima mea sit emollienda,
& tota animanda filiali quâdam
fiducia.

Verum si experior Cor meum
dejectum adhuc, obduratum & pu-
llamine, convertere me possum

ad Sanctissimam Virginem, ipsi-
que dicere fiducialiter: Mater
nostra, que es in cœlis: Amabilis-
sima Mater mea, quam corpore &
Animâ credo esse in cœlo, misere-
te pauperrimi & infirmissimi Filii
tui; fac loquatur pro ipso Cor
tuum, uterus tuus, & sacratissima
ubera tua, ad impetrandum illi
quod possides, regnum. Ah! tu
nonnisi dulcedo es, nullus tua
bonitas habet limites, effunde il-
lam liberaliter super me miserum,
& memineris esse te Matrem Mi-
sericordiarum.

Hæc Consultatio, quamvis lon-
ga, mibi non satisfecit; volo di-
cere, quod, licet attulerit mihi so-
latium, non tamen omnino meam
sedaverit famem; manebam enim
magis famelicus, magisque cupi-
dus quam antea, audiendi facien-
tem verba de magnificientiâ San-
ctissimæ Virginis in Assumptione
ipsius: Hinc dicebam Thrasilo,
velut acurus gratias pro solatio
mihi impenso, id, quod dixerunt
illi ex Arcopago, Sancto Apesto-
lo Paulo: Audierimus te de hoc ita-
rum: instanter obsecrans ipsum,
ut datet mihi adhuc aliquas horas
sui colloquij circa objectum tam
eximum; promisit id mihi, quod &

fecit in sequenti Consul-
tatione.

* *

* *

